בית ישראל (רוז'ין) — בראשית

עמ"ה עש"ו

אלה הדברים דברי אלקים חיים שיצאו בקדושה ובטהרה מפ"ק הקדשים אביר הרועים אדמו"ר הק' הה"צ ר' אברהם יעקב מסאדיגארא.

פרשת בראשית שנת תרט"ו

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ פרש"י בשביל ישראל שנקראו ראשית ובשביל התורה שנקראת בראשית. עוד יש ראשית ראשית חכמה יראת ה' כי כתי' שמש ומגן ה' אלקים היינו כי א"א לבוא לאור הרחמים שם הוי' אלא ע"י צימצום שם אלקים מטעם כי השי"ת הוא א"ס א"כ איך יכול האדם לקבל ממנו. אך כתי' אני לדודי ודודי לי כמו שהאדם עושה למטה כך נתעורר למעלה וכשהאדם ירא מהשי"ת אזי כ"כ נתעורר למעלה כי אם האדם יודע שפלות עצמו וירא תמיד שאינו ראוי לקבל מהשי"ת אזי כ"כ נתעורר למעלה צימצום כביכול ועי"ז ראוי לקבל מהשי"ת. אבל כשהאדם הוא בגדלות ומדמה בנפשו כי הוא לומד ומתפלל בהתלהב' שקר הוא ונהפוך הוא כי עי"כ גורם שאין לו צימצום למעלה ואיך יכול לקבל מא"ס ב"ה. והנה בכל הדברי' א"א בלי אתערותא דלתתא ובבריאת העולם לא הי' אתעדל"ת. אך איתא בספרים שהשי"ת ראה סוף מעשה במחשב' תחלה שישראל יקבלו את התורה. וזהו בשביל ישראל שנקראו ראשית ובשביל התורה שנק' ראשית. ולכן בתחלה כתי' בראשית ברא אלקים שם אלקים בלבד כי בתחלה מוכרח להיות בבחי' אלקים ע"י צימצום ואח"כ כתי' ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמים. כי שמש ומגן ה' אלקים כנ"ל:

פרשת בראשית שנת תרי"ט

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ. פרש"י בשביל ישראל שנקראו ראשית ובשביל התורה שנק' ראשית דרכו. אני אומר בשביל התורה ובשביל ישראל שנק' ראשית ברא הקב"ה את העולם. איתא בראשית ב' ראשית ותרגומו בחכמתא כי כתי' ראשית חכמה יראת ה' היינו שיש חכמה עילאה וחכמה תתאה מעילא לתתא נק' ענוה כדכתיב עקב ענוה יראת ה' ומתתא לעילא הוא נק' יראת ה' כי ענוה הוא רק במי שהוא גדול מחבירו ומשפיל א"ע ומדמה א"ע לחבירו זהו נק' ענוה. אבל מי שהוא דומה לחבירו ומדמה לו אין זה ענוה ע"כ כתי' במשה עניו מכל האדם כי הי' גדול מכל אדם והי' מדמה עצמו לכאו"א זה נקרא ענוה. וגם בפירש"י במקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענוותנותו כי הוא ברא כל עלמין ומחי' כל דברי עוה"ז והוא יתברך בשביל התורה שנקראת ראשית ובשביל ישראל שנקראו ראשית ברא כל עלמין. היינו הוא הי' מלביש ומצמצם עצמו כביכול בהתורה וברא בה את העולם ונתן חיות לכל אדם ולהעולם זה נקרא ענוה וזה

בראשית ברא אלקים - אלקים בגימטרא הטבע. היינו ב' ראשית הנ"ל הי' מצמצם עצמו כביכול וברא את כל העולם וכ"כ צריך האדם לירא את השם היינו לראות בשפלות עצמו ולהבין שכל חיותו הוא מהשם שנתן לו כדי לעבוד אותו בזה החיות ולירא ממנו יתב' כדכתיב שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה וזה בראשית ב' ראשית היינו ב' חכמות הנ"ל שבשבילם ברא השי"ת את העולם וצריך האדם להכין את לבבו לעבוד את השם ולידע שהשם ית' יעזור לו כמאמר כל הבא לטהר מסייעין לו. היינו שהשי"ת מצמצם עצמו כביכול להשפיע לו וזהו בראשית ברא אלקי"ם היינו שהשי"ת מצמצם עצמו להשפיע חיות לכולם:

בראשית. פירש"י אין המקרא אומר אלא דרשני בשביל התורה שנקראת ראשית ובשביל ישראל שנקראו ראשית תבואתו. ואמר הרב זלל"ה שרש"י הק' רמז בזה על הדורש ברבים. שלא יהי' כוונתו לשום פני' אחרת רק לשם כבוד התורה ובשביל ישראל ללמדם תורת ה'. וזהו שאמר אין המקרא הזה אומר אלא דרשני להאדם הדורש שלא תדרשנו רק בשביל התורה ובשביל ישראל ולא לכוונה אחרת: